

Venlo I klein – De Juiste Zet I

Door: NICO VAN DER HOOGT

Op herhaling

Op het gevaar af voor saai en fantasieloos te worden aangezien, kan ik toch weer niet anders melden; want ten derden male deze lopende competitie was de slotstand identiek aan de beide voorgaande malen. Opnieuw besliste het niptst mogelijke scoreverschil over zege dan wel nederlaag. Vanwege spanningsopbouw in dit verslag, laat ik vooralsnog even in het midden welke kant het kwartje¹ deze keer uitrolde. Ditmaal trad een lichtelijk gemankeerd Venloos sextet aan, immers onze *Krefelder Kumpeles* moesten die dag verstek laten gaan. Geen nood echter, Frans en Peter traden moeiteloos in hun plaats. Plaats van handeling, overpeinzing en dadendrang was wederom de Kapel in ‘ons’ Ald Weishoes. Grote vraag daarbij was natuurlijk of de Boze Geesten – zie het eerste verslag van mijn hand deze speelronde “*Spookschaak*” - zich ook op herhaling zouden wanen en ons nog maar eens in het verliesravijn zouden storten. Om dat aan de weet te komen ga ik maar snel over naar het populairdere gedeelte van deze rubriek, :

De Partijen

Indachtig het wat krakkemikkige principe: eerst het zuur en dan het zoet (?), trap ik af met Olafs verlies pot. Zoals gebruikelijk passeren weer de

¹ kwartje → geldstukje van weleer. ¼ gulden waard.

opmerkelijkste, bijzondere zaken de revue. Met wat lichte commentaar. En de soms wat obligate verzuchting:

Bron: internet

Bord 2

Wit: Olaf P.Cliteur

Zwart: Philippe Da Ces

In een kalm Colle systeem houden beide kemphanen elkander geruime tijd in evenwicht. Het duurt tot zet 32 wanneer *monsieur* Philippe de eerste *faux pas* maakt.

En daar is beeld van:

Position na 32...Pc6-a5 ?

Ach, u ziet het zelf al wel. Na het venijnige: **33.La3 Dc7 34.Lxd7 Dxd7** is er een kwaliteit binnen gehengeld. En die

had gekapitaliseerd kunnen worden na 35.Lc5! Pxb3 36.Lxa7 ... Na **35.Tb5 Pc4 36.Lc5 Txa4** viel de zwarte schade weer goed te overzien. De partij ging verder. En dreigt na wits **40.Tb4-b3?** – was er sprake van bedenktijdkrapte?- volledig te ontsporen. Het macabere beeldbewijs:

Alles en iedereen vernietigend was nu, ja lekker makkelijk hier thuis te zien, 40...Da4! En nu helpt zelfs 41.Tbb2 niet meer. Maar goed, Philippe is ook opgetrokken uit vlees & bloed en speelde: **40...Lf6 41.Ld4** en Olaf keert op wonderbaarlijke wijze als een eigentijdse Lazarus, terug onder de levenden. Wordt er weer op ooghoogte geschaakt. Totdat een kwaai kapelgenius Olafs zicht kort verduistert en hem influistert: **47.De2-d3** Olaf, speel die! En alzo geschiedde. Vraagtekens schieten te kort. Want dat zag er namelijk zo uit: Stelling na **49.De2-d3**

Na **47...Tg1+ 48.Kh2 Da1 49.Lf6 Th1+** kunt u het verder zelf wel af. ‘Leuk’ was trouwens ook 47...Pe5! En de witte dame wordt gearresteerd. Want: **48.Dxa6 Tg1+ 49.Kh2(4) Pf3** mat. Kijk maar:

Schaken, ja leuk man! En toen moest Olaf nog zo’n 250 km. huiswaarts... Respect en dank!

Minder goed verliepen de zaken ook voor de ouwe getrouwe, veelvoudig oud clubkampioen Peter.

Bord 1

Wit: Mick Godding

Zwart: Peter Schoeber

Fritz' commentaar bij de partij ouverture: 'Pirc verdediging, *gemengde systemen*.' Met Wolga-achtige trekken, zo durf ik er wel aan toe te voegen. Het bijbehorende gambiet boertje werd gelaten en nimmer weergezien.

Stelling na de Wolga zet 5...b5

Maar dit lijkt me een wat inferieure Wolga, staat er immers niet al een boertje op e4. Zodoende speelde Peter dus met een belangrijke pion minder en kwam het reguliere Wolgasiaanse zwarte drukspel nooit van de grond. Mick voert gaandeweg die pressie wel op, en wanneer onze gelouterde zwartspeler 27...Pd7-b8 speelt, countert Mick venijnig met 28.Pc6-a7! Beeld!

Gaat er ook nog een kwal verloren. Op zet 42 was het over en sluiten.

Dat paarden niet altijd op waardering hoeven te rekenen, bewijst onderstaande lachprent!

Hoezo, ik kon geen geschikt veld vinden?
©Wim

2-0 achter dus! Donkere wolken pakten zich samen boven de Venlose binnenstad...

Dus maar snel over naar onze vaste invaller Frans.

Bord 3

Wit: Roy Kluten

Zwart: Frans Mertens

Een pot met een opmerkelijke ontknoping. Door wijsneus Fritz geclassificeerd met: *'on gebruikelijke varianten'*. Maar al vrij snel bereikt Roy een mooie drukstelling. Een veelzeggend voorbeeld daarvan na **16...Lg6-f5**

De machines schreeuwen hier à capella virtueel om o.a. 17.e4!! dxe4 18.g6 ffg6 19.d5 exd5 20.Dxd5 exf3 21.Lxc4 en zwart komt in zeer zwaar weer... Het vergt natuurlijk wel het nodige rekenwerk en Roy deed het (gelukkig) kalmer aan. Zodanig kalm zelfs dat er na **27...Dc6xg2+** (sloeg daar de witte dame) tot remise werd besloten. Remiseslotstelling:

Maar aan die vredessluiting zit een luchtje. Stockfish 11 (analyse door Roy?) claimt op 8 december j.l. na 28.Pf4xg2 een plus van 2.62. Mijn eigen Fritzke: 2.56.

Een te vroeg gerookte vredespijp? Wat vindt de wijze *Chief Rollende Dondersteen* daarvan?

Calumet, people, is always peace of cake..

De thuis gespeelde vervolg varianten tonen inderdaad de zwakten van de zwarte stelling genadeloos aan: de hulpeloze pion op c4 (na Pe3), de witte druk over de f-lijn (na torenverdubbeling) plus de mogelijke sterke opmars van de witte d-boer, zijn allemaal ingrediënten voor een witte victorie...

Mazzeltje voor Frans!

Snel over naar John. Hij mocht die dag met twee dames spelen...

Bord 6

Wit: John de Laat

Zwart: Mariëlle Meijs

En zal verrast hebben opgekeken toen er na **1.d4 b5!** uit de Zuid Limburgse hoed werd getrokken. Moedig, want niet alle-daags en enigszins riskant. Ook op onderbond niveau. Verder kwam er een redelijke pot op het bord en werd de soep niet al te heet gegeten. Afgeruimd werd er reeds na 27 zetten na **...Ld8-c7**

Dynamisch evenwicht zullen we maar zeggen. Remise. Wie de afwas deed, is onbekend.

Zo komt vanzelf Bas in beeld die het mocht opnemen tegen good old Peter. Beiden lopen al wat langer mee in ons schaakwereldje.

Bord 5

Wit: Peter Mergelsberg

Zwart: Bas van der Grinten

F. kwalificeert beider begin als: “*Giuoco Pianissimo*”. Vertaling: langzaam spel.

Klopt, want er gebeurde langere tijd niet veel bijzonders. U en ik zouden het ook zo maar zelf gespeeld kunnen hebben... Totdat Bas na 15 *piano* aan doen, besluit tot **16...f5?**

Dat blijkt een ernstige verzwakking. Er volgde: **17.Lh6 Tf7 18.exf5 gxf5 19.Te1** en de zwarte koningsveste ligt in puin. Peter lijkt echter te verdwalen in de diverse wegen naar de zege en laat Bas weer terug in de wedstrijd komen na **26.Lg5(?)**

Diagram

26...De6 (f4!) Hier blijkt Peter ook niet immuun voor de kwade geesten die in de kapel lijken te huizen, want hij verslikt zich en speelt het rampzalige: **27.f4?**

En die zet heeft een kwaai afdronk: Bas slaat toe: **27...Ld4!** (nog beter: **Lxc3**) **28.cxd4 Dxe3 29.Txe3 Txe3** met fors materieel voordeel. Peter vecht evenwel terug en wel zodanig, dat de Venlonaar de kwaliteit weer moet teruggeven. Zo zag het er namelijk uit na **37...Tb2-c2**

Via **Td7** en **Le5** kan wit het boeren duo op **a5** en **b5** wel afstoppen. Na **38.Ld8?** gaan die echter aan de wandel en blijken

niet meer goed tegen te houden. Na 55 zetten viel het doek.

Och, schakertje plagen, ik kan het niet laten...

Waarmee we zijn gekomen bij de laatste protagonisten van die dag bij een tussenstand van 2-3. Alles beslissend duel dus. En wie was daar bij betrokken? Juist, u kent hem wel, Nico.

Bord 4
Nico van der Hoogt
Zwart: Jean Spee

“O, hoe wreed het lot soms van het laatste koppel schakers. Eenzaam gekluisterd aan het bord een lang eindspel afwerkend. Het volle gewicht van het teambelang drukkend op de (smalle) schouders. Omzoomd door vooralsnog meelevende, soms al bier drinkende Kiebitze. Maar wanneer de speeltijd op blijft lopen, in ons geval tot na zessen, worden die ongedurig. Men wil naar huis! De piepers zijn gaar en er rest nog voor sommigen een verre reis terug naar het Limburgse heuvel-land. Opschieten a.u.b. dus. En erger, een aantal verlaat het strijdtoneel en keert huiswaarts. Dat er een van die twee al tijdenlang een praktisch hopeloze

positie aan het verdedigen is en de ander de guillotine maar niet aan de praat krijgt, draagt niet bepaald bij aan dat adagium dat sommigen op het schaken in het algemeen plakken:

'Leuk jô, dat schaken!' Nee, dit kleine leed is bij velen onbekend.

Ter zake dan maar. Na een ouverture à la Aljechin ontstaat de volgende stelling na **6...g6**

Nou en?, hoor ik u denken. Opvallend is het zwarte achterwege laten van de zet e6. Daar had ik hier al flink van kunnen profiteren. Ziet u het zelf wel? Tuurlijk, wit speelt zelf: 7.e6! Dreigt de koningsvleugel op te blazen.² 7...Lxe6? Komt c4 en d5. Dus: 7...exd6 8.Pg5! Lxe2 9.Dxe2 en zwart zit in de penarie. Overzien dus, maar geen nood, ook met degelijk seniorenschaak weet ik toch een heel eind in de goede richting te komen. Want met wat medewerking van Jean, bereik ik na 24 zetten een riante positie. Overtuig uzelf:

Stelling na **24...Le8-d7**

De zwarte damevleugel maakt een wat desolate indruk; met name Hare Donkere Majesteit staat wat weg te kwijnen op b8. 25.f5 of 25.a4 liggen voor het grijpen. Vanzelfsprekend door mij in overweging genomen. Op dit moment werd ik ook even bevangen door dat akelige kwelduiveltje dat mij souf-fleerde: “*Speel toch La5, Nico en dan moet Knollemans naar a8! Ha, ha, ha...*” Maar ziet u zelf wel van welke koude kermis ik thuiskwam? Jean in ieder geval wel en speelde: **25...Pxd5!** Wanneer ik dan ook nog wat paniekerig **26.cxd5 Lxd4+ 27.Kh1 Txc1** fabriceer, is u wel duidelijk dat de rest van de pot die dag voor mij een schrale was. Maar goed, teambelang, doorgaan dus maar. Met wat bluffschaak, taai volhouden en omdat Jean weigerde de bijl te laten vallen, kon het gebeuren dat we na **66.Kd3-d4** de volgende stelling bij elkaar geschaakt hadden:

² Een praktijk die de laatste jaren hand over hand toeneemt in ons landje.

66...Kc6 had de winstkansen nog altijd in leven gehouden. Tot mijn opluchting kwam er **66...Kc7** op tafel. De rest kunt zelf wel uitvogelen. ½- ½ dus.

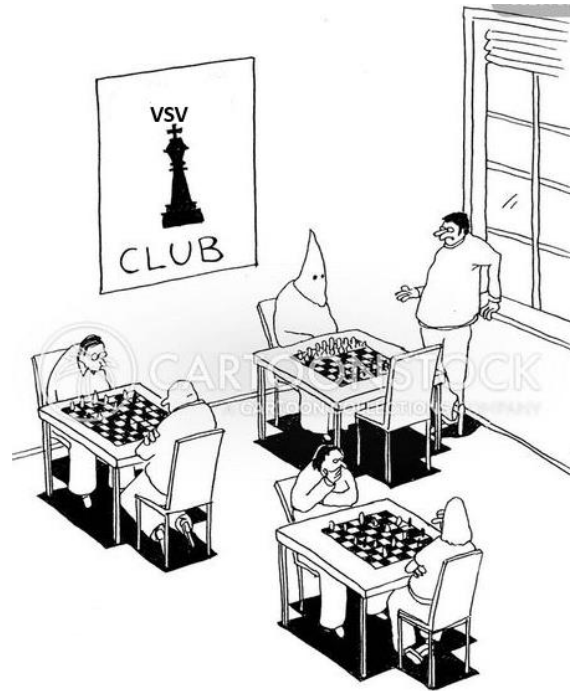
De wakkere lezer(es) weet intussen wel, dat dit een vrij futiel mazzeltje mijnerzijds was. De wedstrijd immers ging verloren:

Venlo I klein – De Juiste Zet: 2½-3½

Quo Vadis Venlo 1 klein? Degradatie dreigt!

En dan te bedenken dat het even zo makkelijk ½ - 5½ had kunnen zijn...

Ach, een glimlach tot slot dan maar:

Waarom wil je toch altijd met wit spelen?

Bent u weer helemaal bij, en, o ja:

N.B. Deze tekst is zorgvuldig samengesteld zonder gebruik van A.I. zoals Chat GPT. Ook Nengels, niet ter zake doende zaken en spelfouten zijn consequent vermeden.

Nico, december 2024